

பதுங்கு குழியில் பிறந்த குழந்தை

பதுங்குகுழியில் பிறந்த குழந்தை தீபச்செல்வன்

இயற்பெயர் பாலேந்திரன் பிரதீபன். ஈழத்தின் வன்னியில் கிளிநொச்சி நகரத்தின் இரத்தினபுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் படித்து வருகிறார். கவிதைகளோடு ஓவியம், புகைப்படம், விமர்சனம், வீடியோ விவரணத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

தீபச்செல்வன்

பதுங்குகுழியில்
பிறந்த குழந்தை

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

பதங்குகுழியில் பிறந்த குழந்தை முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2008 வெளியீடு: காலச்சவடு பதிப்பகம், 669 கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001 தொலைபேசி: 91-4652 - 278525 தொலைநகல்: 91-4652 - 402888 மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in அச்சக்கோப்பு: சுதர்சன் புக் புராசர்ஸ் அண்ட டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் அட்டை அச்சாக்கம்: பிரின்ட் ஸ்பெஷாலிட்டீஸ், சென்னை 600 014 அச்சாக்கம்: மஜி ஆஃப்செட், சென்னை 600 005.

காலச்சவடு பதிப்பக வெளியீடு: 279

pathunkukuliyil pirantha kuLanthai Poems Author: thEpacelvan © Deepaselvan Language: Tamil First Edition: December 2008 Size: Demy 1x8 Paper: 18.6 kg maplitho Pages: 80 Copies: 550 + 50 Published by Kalachuvadu Pathippagam, 669 K.P. Road, Nagercoil 629 001, India Phone: 91-4652 - 278525 Fax: 91-4652 - 402888 e-mail: kalachuvadu@sancharnet.in Typesetting: Sudarsan Book Processors and Distributors Wrapper Printed at Print Specialities, Chennai 600014 Printed at Mani Offset, Chennai 600 005.

Selling Rights: Sudarsan Book Processors and Distributors, 669 K.P. Road, Nagercoil 629 001, Phone: 91-4652 - 278525, Fax: 91-4652 - 402888, E-mail: sbpd669@gmail.com

ISBN 978-81-89945-76-3

12/2008/S.No. 279, kcp 433, 18.6 (1) 600

கழப்போரில்
முகமாலையில்
களப்பலியாகிய
எனது அண்ணன்
வெள்ளையன் பிரசன்னாவுக்கு ...

நன்றி

கருணாகரன், மாதுமை, நிலாந்தன், பொன். காந்தன்,
கலையரசி, அருந்தாகரன், வ.ஜூ.ச. ஜெயபாலன், றஞ்சினி,
கி.பி. அரவிந்தன், ரிஷான் ஷேரிப், தாசன், க.வே. பாலகுமாரன்,
பிரதீபா, சித்தாந்தன், பகீமகான்.

மற்றும்

மற்றவர்கள், வெளிச்சம், தாயகம், கலைமுகம், எரிமலை,
ஜீவநாதி, கண்யாழி, ஹீகேசரி, தினக்குரல், ஈழநாதம்,
உதயன், வலம்புரி, சுடரோளி, வார்ப்பு, திண்ணை,
அப்பால் தமிழ், தீபம், குரியன், பதிவுகள், மாற்று,
கீற்று, பின்னுாட்டம், கலகம், வன்மம்,
தமிழ்மனத்தெரிவுகள்

பொருளடக்கம்

முகத்தை மாற்றுகிற போர்	11
நீ பேசாது போன பின்னேரம்	15
துப்பாக்கிகள் விழுங்கிய இரவின் மஹநாள்	16
திருப்பலி: கருணாரட்னம் அடிகளார்	18
யாழ். நகரம்	20
சாபத்தின் நிழல்	24
இரவு நட்சத்திரங்கள்	26
மாதா வெளியேற மஹத்தாள்	29
கிராமங்களை விட்டு வெளியேறியவர்களின் பாடல்கள்	32
ஆள்களற்ற தொலைபேசி	34
ஏ-9 வீதி	36
பதுங்குகுழியில் பிறந்த குழந்தை	38
இரவு மீது அமர்ந்திருக்கும் சிவப்புப் பறவை	42
பாம்பு விழுங்கிய நிலத்தில் கிடந்த மோதிரங்கள்	44
காகத்தின் நிழலும் கிழிந்த பைகளும்	46
குட்டி மானின் புள்ளிகள்	47
யுத்தத்தின் பின்னரான நிறுத்தமும் பிரகடனமும்	48
எரிந்த நகரத்தின் காட்சிக் குறிப்பு	50
நீ இரத்தம் சிந்திய தெருக்கள்	52
பயங்கரக் கொலையாளி	54
நொருங்கிக் கிடக்கும் கடதாசிச் சைக்கிள்கள்	55

முகமில்லாத மனிதன்	58
அம்மாவின் வீடு கட்டும் திட்டம்	60
சுவரோட்டிகளின் முகங்கள்	62
மரணத்தோடு விளையாடிய சூழந்தை	64
கத்தி	66
பறவையால் அழிக்கப்பட்ட கிராமமும் பயங்கரம் கலந்த சிறகுகளும்	68
பிழைத்த கோடுகள்	72
முட்களுக்காக முளைத்திருக்கும் கால்கள்	73
குறியுடன் வரும் இரவு	74
பாம்பு நெளியும் அறை	75
நிறைவேற்று அதிகாரம்	76
இரவு நதி	78

முகத்தை மாற்றுகிற போர்

ஓரு நகரத்தின் பெரிய பதுங்குகுழியில் நான் இருக்க இப்புத்தகம் வெளிவருகிறது. சூத்தில் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாகத் தூரத்தி வருகிற போர் மிகவும் உக்கிரம் அடைந்த தூழலில் இங்கு என்னால் கவிதைப் புத்தகம் வெளியிடுவது சாத்தியமற்றிருந்தது. இருப்பு குறித்துப் பேசுவதைத் தொடங்கிய பொழுது முகத்தைக் கழற்றி ஏறிய நேர்ந்திருக்க ஆளில்லாதவரின் கவிதை கணப் போல எனது கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. முகவரியைக் குறிப்பிடுவது என்பது சவப்பெட்டியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பது போலிருக்கிறது.

இரண்டாயிரத்து ஐந்திலிருந்து கவிதைகளை எழுதி வருகின்ற பொழுதும் புத்தகம் வெளியிடுவது பற்றி என்னிடம் விருப்பமற்றிருந்தது. வாழ்வும் நம் நாடும் மரண முகத்துடன் இருக்க, போர் தனது பெரிய கரங்களால் எல்லார் மீதும் தாக்கிக்கொண்டிருக்க ஒரளவேனும் வெளியில் வரவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கவிதைகளை ஒருங்கே படிப்பதின் ஊடாக எனது அனுபவங்களை, குரல்களை மேலும் வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள இடமிருக்கிறது.

போருக்குள் பிறந்து இன்றுவரை அதற்குள் நிசிந்து செல்கின்ற எனது வாழ்வின் எனக்குரிய அனுபவங்களை எழுதியிருக்கிறேன். முப்பது வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற போர்ச் தூழலுக்கும் காலத்திற்கும் ஏற்ற மாதிரி யாய் மிகவும் குருரமடைந்து வருகிறது. விடுதலையின் தேவையை நக்குவதற்காய் அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஊமை இனத்தை உருவாக்குவதற்காய் துரோகங்களாலும் கொலைகளாலும் போர் முகத்தை மாற்றி மாற்றிப் பீடிக்கின்றது.

எதைப் பற்றியும் பேசமுடியாத மலட்டுச்தழவில் நான் எழுதிக்கொண்டிருப்பது அம்மாவிலிருந்து நன்பர்கள் வரை தேவைற்ற செயலாகவே கூறப்படுகின்றது. அப்படி ஒரு தழலை அரசும் உலகமும் உருவாக்கியிருப்பதுதான் ஈழப் போராட்டத் திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சவாலாக இருக்கிறது. இந்த வியூகங்கள் மக்களைச் சிக்க வைத்து, தவிக்கவைத்து அவர்களின் கனவை மலடாக்கியிருக்கின்றன. இந்த வாழ்வையும் போரையும் அடக்கு முறையையும் புறக்கணிக்காமல் வாழ்வது என்பது மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

ஸழத்தில் நிகழ்கின்ற போரும் அதனை உள்ளடக்கிய பொருளாதார அரசியல்களும் மக்களைச் சிந்திப்பதிலிருந்து திசைதிருப்பிலிட்டது. குறிப்பிட்ட அவகாசங்களில் அவர்கள் வாழ்ந்து முடித்துவிடுகின்ற அவதியுடன் இருப்பது நாடு பற்றி யதும் அழிய வாழ்வு பற்றியதுமான கனவிலிருந்து மக்களைப் பிரிக்க முயல்கிறது.

அரசும் அதனுடைய அதிகாரங்களும் மக்களையும் நிலங்களையும் துண்டுதுண்டாகப் பிரித்து இளைஞர்களைத் துரோகி களாக மாற்ற முயற்சி செய்கிறது. எல்லோரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அழிந்து வருகின்ற சமன்பாடுகளைத்தான் அது தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஈழப்போராட்டத்தை, ஈழம் பற்றிய கனவைச் சிதைக்கவும் குழப்பகரமாக்கவும் அதன் அடிப்படைகளைத் தகர்க்கவும் அரசால் வகுக்கப்படுகிற வியூகங்கள் நம்மீது விழுந்துகொண்டே இருக்கின்றன. போரின் நுட்பங்களில் மக்கள் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

அழிவுச் செய்திகளை வாசிக்கின்ற மக்களிடம் வாழ்வு பற்றி ஏக்கம் துடிக்கிறது. தெருவும் வானமும் பறிக்கப்பட்ட துண்டாடப்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழ்கிற மக்களைச் சமாதானம், காலனித்துவம், பொருளாதார நலன்கள் என்பவை எல்லாம் வீட்டுக்குள் அடைத்துவைத்திருக்கின்றன. மற்றொரு பகுதி மக்கள் குருதியை இறைத்துப் போரால் தூரத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்குள்ளும் விடுதலை பற்றிய, நாடு பற்றிய கனவு பெருகத்தான் செய்கிறது. நம்பிக்கை தீர்ந்த பொழுதும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். அழித்து ஒடுக்கப்படுகின்ற எமது இனத்தின் விடுதலையும் மக்களின் ஒன்றிணை வும் அதனுடான் நாடுமே எனது பெரிய பசியாயிருக்கின்றது.

இப்படிப்பட்ட குழப்பகரமான தழவில் எழுதத் தொடங்கிய பொழுது என்னைச் செம்மைப்படுத்திய கருணாகரனுக்கும், இப்புத்தகம் வெளியிடும் என்னத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கான

தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்திய அன்புக்குரிய மாதுமைக்கும், அதனை வெளியிட்டு எனக்கும் எனது மக்களுக்கும் எங்கள் கணவுக்கும் உதவுகின்ற காலச்சவடு பதிப்பகத்திற்கும், கவிதை களை வாசித்து வருகிற வாசகர்களுக்கும், வெளியிட்டு வருகிற ஊடகங்களுக்கும், கருத்தாடல்களில் ஈடுபட்டு வருகிற படைப் பாளிகளுக்கும் எனது மிகவும் பிரியமான நன்றிகள்.

கிளிநெராச்சி

24.10.2008

தீபச்செல்வன்

நீ பேசாது போன பின்னேரம்

நீ பேசாது போன பின்னேரம்
எனது சொற்கள் செத்துக் கிடந்தன
தூரத்தில் போனபிறகாவது
திரும்பிப்பார்ப்பாய் என
பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்
உனது உருவம்
புள்ளியாய்ச் சிறுத்துக் கரைந்துவிட
எனக்குள்

நீ நிரம்பியிருந்தாய்
என்னதான் பேசவாய்
நான்தான்
என்ன கேட்கப்போகிறேன்
நெருங்கி வரும்பொழுது
தவிக்கிற நமது இருதயங்கள்
எப்பொழுது வெளித்தெரியும்
நீயும் நானும்
சொல்ல முடியாத உணர்வால்
துடிக்கிறதை
நிலவு பார்க்கிறது
பிரிந்ததுமில்லை
சேர்ந்ததுமில்லை
யாருக்கும் தெரியாது
நாமும் அறியாமலிருந்தோம்
ஒரு நாள் பின்னேரம்
உனது வீட்டில்
நாம் அருந்திய
தேனீர்க் கோப்பைகளினுள்
இணைந்து கிடந்தன
நமது இருதயங்கள்.

துப்பாக்கிகள் விழுங்கிய இரவின் மறுநாள்

எனது அறையைச் சூழ்ந்து வந்தன
பல மிருகங்கள்
இரவைக் கடித்துக் குதறிய
மிருகங்களின் வாயில் கிடந்து
இரவு சீரழிந்தது
நிறுத்தப்பட்ட துப்பாக்கிகளின் முன்பாக
எனது இரவின் பாடல்
விழுந்து சிதறிக் கிடந்தது
இன்னும் எனது காதலி
அறைபோய்ச் சேரவில்லை.

மிருகங்கள் பாதையையும்
அறுத்துக் தின்றன
பேருந்தை விட்டிறங்கி அவள்
வயல்களுக்கால் நடந்து போகிறாள்
இருவரும் அறைபோய்ச் சேர்வதற்கு
இடையில்
ஆயிரம் மிருகங்கள் வழிமறித்தன.

பறித்து வீசப்பட்ட
எனது சைக்கிளில் ஆயிரம் குண்டுகள்
பொருத்தப்பட்டிருந்தன
கால்களிற்குள் மாட்டி
அறுந்து போன ஒற்றைச் செருப்பை
காவிச் சென்று ட்ரக்கில் போடுகிறது
மோப்ப நாய்.

அறை முழுக்க
அறைகளை முழுக்க
மோப்பமிடுகிறது அந்த நாய்
புத்தகங்களையும்
பேனாக்களையும்
ட்ரக்கில் நிரப்பிவிடுகிறது.

அந்த மிருகங்கள்
என்னை நெருங்கி அறைந்துவிடுகின்றன
கைகள் கழன்றுவிட
நான் முண்டமாகிக் கிடந்தேன்
தணிக்கை செய்யப்பட்ட செய்தியை
வாரெனாலி வாசிக்கிறது.

சொற்கள் கொலை செய்யப்பட்டு
புதைக்கப்பட்ட
துப்பாக்கிகள் விழுங்கிய இரவின்
மறுநாள்
குருதி வடியும் புத்தகங்களைச் சுமந்து
நானும் அவனும் வகுப்பறைக்கு போனோம்.

07.05.2008 அன்றைய இரவையும்
மறுநாள் காலையையும் இணைத்து

திருப்பலி: கருணாரட்னம் அடிகளார்

இன்னும் பலிபீடங்களுக்காய்
நமது ஆடுகள்
அழைத்துச்செல்லப்படுகின்றன
அவர்களின் அதிகாரம் நிரம்பிய
சிலுவைகளின் முன்னால்
சனங்கள் ஜெபித்தனர்.

போர் நடக்கும் தேசத்தில்
சிலுவைகளைச் சுமந்து திரியும் சனங்களோடு
அடிகளார் போனார்
யேசுவோடு பல ஆயிரம் சனங்கள்
இங்கு சிலுவையில் அறையப்பட்டனர்.

சவப்பெட்டிகள் நிரம்பிய தேவாலயத்தில்
அவரின் ஜெபப்பிரசங்கம்
அதிகாரத்தின் முகத்தை
குத்தியபடியிருந்தது.

கனிகள் இல்லாத தேசத்தில்
தோட்டம் கருகிக் கிடந்தது
சருகுகளின் மத்தியில் அடிகளார்
மரக்கன்றுகளுக்காய்
விதைகளைத் தேடினார்.

குழந்தைகள் வந்தனர்.

யுத்தத்தில் பதுங்கியிருந்த
சனங்களின் மத்தியில்
அடிகளார் உயிர்களை
தேடிப் பொறுக்கினார்
நசிந்து உடைந்து சிதறிய
சிலுவைகளின் கீழாய்
சனங்களின் அழுகை கிடக்கக் கண்டார்.

அழிந்துபோன தேவாலயத்தில்
 தொங்கிய சிலுவையுடனிருந்தார்
 சனங்கள் திருப்பலியாகினர்.
 சிலுவை பொறிக்கப்பட்ட வண்டியில்
 நிரம்பியிருந்தது பிரார்த்தனைகள்.
 அடிகளாரும் அவரது சிலுவையும்
 சனங்களின் தெருவில்
 பலியாகி கிடக்கக் கண்டேன்.

20.04.2008

20.04.2008 மல்லாவி வவுனிக்குளத்தில் இலங்கை
 இராணுவம் ஆழங்கு இருவி நடத்திய கிளைமோர்
 தாக்குதலில் மனித உரிமைப் பணியாளர் (வடக்கு
 கிழக்கு மனித உரிமைகள் செயலகப் பணிப்பாளர்)
 அருட்தந்தை கருணாரட்ஜம் அடிகளார் பலிகொள்ளப்
 பட்டுள்ளார்.

யாழ். நகரம்

ஓரு கொத்துரோட்டிக்கடை
இனந்தெரியாத பின்ம
நீஞும் அமைதி: யாழ். நகரம்.

01

எனது சைக்கிள்
சந்தியில் குருதி வழிய வழிய
உடைந்து கிடக்கிறது
நாட்குறிப்புக்களைக் காற்று
வலிமையாகக் கிழித்துப் போகின்றது
எனது பேனா
சிவப்பாகிக் கரைகிறது.

மதிய உணவிற்கு வாங்கப்பட்ட
அரை ராத்தல் பாணை
நாய்கள் அடிப்பட்டு
பியத்துத் தின்னுகின்றன
வாழைப்பழங்களைக் காகங்கள்
கொத்தித் தின்னுகின்றன.

எனது பின்ம
உரிமை கோரப்படாமல்
குருதியால் போர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.
வீட்டின் கூரை உக்கியிருக்கிறது
சுவர்கள் கரைந்து சரிந்திருக்கின்றன
அம்மா அக்கா தம்பி தங்கைகள்
அழுகையில் கூடியிருக்கிறார்கள்.

வீதி மயானமாகிறது
சீருடைகள் சவப்பெட்டியாகின்றன
மின் தூண்கள் உயிரைக் குடிக்கின்றன.

யாரோ சாப்பிட வருகிறார்கள்
கொத்துரோட்டிக்கடை திறந்திருக்கிறது.

02

நான் யாரென்பதை
நீங்கள் அறியாதிருப்பீர்கள்
ஆவலற்றிருப்பீர்கள்
நீங்கள் சாப்பிடும் கொத்துரேட்டி
மேசையில் பரவியிருக்க
எனது பிணம்
பின்னணியாய்த் தெரியும்.

இவன் ஏன் சுடப்பட்டான்
என்பது பற்றிக்கூட
நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டார்கள்
உங்களால் தொடர்ந்து அமைதியாய்
சாப்பிட முடியும்
நாளைக்கு வெடிக்கப்போகிற
வன்முறைகளுக்கு
ஊரடங்கு அமலுக்கு
நீங்கள் தயாராகுவீர்கள்.

03

கடையில் இருக்கும் பொருட்களில்
சிலவற்றை முண்டியடித்து வாங்கிவிட்டு
குறைந்த பொருட்களோடு
கூடிய பாரததோடு
வீட்டிற்கு வருவீர்கள்
பூட்டிய வீட்டுக்கதவை
தட்டிக் கூப்பிட்டு
அவதானமாகக் கதவைத் திறந்து
உள் நுழைவீர்கள்
கதவுகள் ஐன்னல்களை
இறுகச் சாத்திக்கொள்வீர்கள்.

அவன் என்ன செய்திருப்பான்
என்ற கேள்வி
தீர் தீர்ந்து காற்று வரும் குழாயை
உலுப்புகையிலும் எழாமலிருக்கும்.

ஒரு பக்கத்துடன் வெளிவரும்
 நாளைய தின இதழ்
 அதில் அவன் சாவு
 இனங்காணப்பட்டிருக்கும் என்றுகூட
 எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள்
 மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டு
 ஏழு மணியுடன்
 கண்ண மூடிக்கொள்கையில்
 இரவு பெரிதாக விரிகையில்
 எதுவும் நினைவு வராது.

நாளை அந்தக் கொத்துரோட்டிக்கடை
 பூட்டியிருக்கலாம்
 வேறு எங்கேனும்
 ஒரு கொத்துரோட்டிக்கடை
 கொஞ்சரோட்டிகளுடன் திறந்திருக்கும்.
 கொஞ்ச பொருட்களுடன்
 ஒரு பலசரக்குக்கடையும் திறந்திருக்கும்.

04

நான் என்ன செய்தேன்
 எதை விரும்பினேன்
 யாரை நேசித்தேன்
 யாரை எதிர்த்தேன்?

எனது வீடு
 எந்தக் கிராமத்திலிருக்கிறது
 எனது பேஸில்
 யாருடைய படம் இருந்தது
 எந்தப் பிரதேச வாடையுடைய உடைகளை
 நான் அணிந்திருந்தேன்
 எனது தலைமுடி
 எப்படிச் சீவப்பட்டிருந்தது?

யார் என்னைக் கவனித்தார்கள்
 எந்த முகாம்கள் அமைந்திருக்கும் வீதியால்
 நான் பயணிக்காதிருந்தேன்?

எந்தச் சீருடைகளுக்கு
 நான் அச்சமாயிருந்தேன்
 பொது உடைகளுடன் வந்தவர்களால்

என் நான் சுடப்பட்டேன்?

எனது பின்ததில்
எத்தனை கேள்வியிருக்கிறது
எப்பொழுது நான்
இனங்காணப்படுவேன்?

05

நான் எந்தவகை அமைதியாயிருக்கிறேன்?
நீங்கள் எந்தவகை அமைதியாயிருக்கிறீர்கள்?
குறிப்பிட்ட நேரங்களுக்குள்
என்ன இருக்கிறது?
இயல்பு குலைந்த யாழ். நகரத்தில்
என்ன நடக்கிறது?

05.09.2006, யாழ். நகரம்

சாபத்தின் நிழல்

குழந்தையின் சோற்றுக்கிண்ண த்தில்
நிரம்பியிருந்தது மரணம்
நிலவு
சாத்தானின் முகத்தோடிருந்தது
வானம்
தீராத சாபத்தின் நிழலில் தோய்ந்திருந்தது.

கூர்மையான வாள்களாகியது கற்கள்
கூர்மையான கத்திகளாக
கூர்மையான துவக்குகளாக
மனிதர்களின் கைகளிற்குள்
நிரம்பியிருந்தன கற்கள்.

மனிதன் கற்களைத் தூக்கியது முதல்
விழுந்துகொண்டிருந்தது
இன்னொரு மனிதன்மீது.

கனிகளைப் புசித்தது முதல்
மனிதனுக்கு
ஆயிரம் முகங்கள்
ஆயிரம் கைகள்
ஆயிரம் கால்கள்
ஆயிரம் தலைகள்
முளைத்து நிறைந்தன.

கடவுள் முதல் மனிதனிடம்
தோற்றுப்போன வேளை
சாத்தானின் கை உயர்ந்த வேளை
சர்ப்பத்தின்கைத் தொடங்கிய பொழுது
சாத்தானின் கைத் தொடங்கிய பொழுது
பாவமும் தொடங்கியது.

தெய்வங்களின் ஆயுதங்கள்
கோயில்களில் நிரம்பிக்கிடந்தன
அசுரர்களை அழித்த பாடல்களுடன்

பூஜை நடந்தது
புக்களோடு
குருதியும் சதைகளும் படைக்கப்பட்டன.

மனிதனின் பரிஞாமத்துடன்
கற்களும் வளர்ந்தன.

பசுக்களைத் திருடியபொழுது
தானியங்களை விதைத்த பொழுது
அவைகளுக்காய் போரிட்ட பொழுது
சாபத்தை விதைத்தான்
மரணத்தை அறுவடை செய்தான்
காயங்கள் குவிந்து கிடந்தன
மரணபூமியில் சாபக்குழந்தைகள் பிறந்தன
சாத்தானின் கதைகளுடன்
எறியப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்
கற்குவியல்களுக்கு இடையில்.

25.04.2008

இரவு நட்சத்திரங்கள்

இந்த இரவு
நட்சத்திரங்கள் பூட்டப்பட்டதைப்போலிருக்கிறது
ஓரு திருப்தியோடு மதுக்கோப்பைகளை
தூக்கி அருந்த முடிகிறதில்லை
நான் அடிக்கடி வானத்தைப் பார்க்கிறேன்
எங்களால் எப்படி
இந்தச் செயற்கை மகிழ்ச்சியோடு
வாழ்ந்துவிட முடிகிறது.

ஓரு விருந்து ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருக்கிறது
நாம் பேசுகிறோம்
உன்னைப் பற்றி என்னைப் பற்றி
எங்களைப் பற்றி
எங்களைச் சூழ்ந்திருப்பவை பற்றி
மனத் திறந்து பேசுகிறோம்.

எங்களோடு கூடியிருந்த நண்பன்
களத்தில் மரணித்ததுபற்றி
நினைவுகொள்கிறோம்
எல்லைகளில் அடிக்கடி மூன்று
போரைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்
துப்பாக்கிகளோடு எந்நேரமும்
எல்லைகளில் விழித்திருக்கும்
போராளிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்.

எங்களால் பாடல்களை இசைக்கமுடிகிறது
விரலிடுக்கில் சிகரட் புகைந்துகொண்டிருக்கிறது
மதுக்கோப்பைகள் சிதறலாகத் தெரிகின்றன.

எனினும் நாம் எதைப் புரிந்தோம்
நமது தோன்கள்
உதிர்வதைப் போலிருக்கின்றன
நேற்று எங்களோடிருந்த
இந்த மேசையின் நண்பன்

எதுவும் சொல்லாமல் நாட்டைவிட்டு
இடிப்போயிருக்கிறான்.

நாம் நிறையவற்றை அறியாதிருக்கிறோம்
மலரவேண்டிய இடத்தில்
மென்னமாயிருந்து உதிருகிறோம்
மதுக்கோப்பைகளின் இருட்டில்
நெருங்கியிருக்கும் நமதன்புகளை
எந்தக் காலையில் உலர்த்தப்போகிறோம்.

நாம் எந்த நிதானத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்
எந்தப் புரிதலும் வார்த்தைளும்
நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன
பிரகாசமும் மங்களமும்
எங்கிருக்கிறது.

நாம் எந்தப் பாடல்களை
இசைக்க வேண்டும்
எங்களுக்கு மதுவை
சேவகம் செய்யவனின் வியர்வைத்துளிகள்
பியர்கள்மீது படுகின்றன
அவனிடம் ஒரு நிறைந்த
புன்னகை இருக்கிறது
ஒவ்வொரு காலையிலும்
அவனின் முகம் பிரகாசமடைகிறது.

மதுக்கோப்பைகளிலும் சிகரட்டுகளிலும்
கலந்துகிடக்கும்
இந்த வெளிச்சச் சூழலின்
ஆயுளைப் பற்றி என்ன பேசுகின்றன?
சிலவேளை நான் தவறாய்ப் பேசலாம்
இந்த மேசையில் நிறைய விடயங்களை
புரிய முடியும்
நெருக்கத்தைப் பரிமாற முடியும்
ஆதரவும் பலமும் பிறக்கமுடியும்
வார்த்தைன் கடும் அர்த்தமாயிருக்கும்
நாம் அறியவேண்டியவை
நிறைய இருக்கிறது.

நான் தள்ளாடுகிறேன்
சிகரட்டின் நுனியில் குடிவாழும்
நெருப்பை இழுத்தபடி
இரவில் வெளிச்சம் தீர்வதுபோலிருக்கிறது.

பாடல்களை நிறுத்துகிறோம்
 வானத்திற்குக் காதெறிகிறோம்
 வேவு விமானம் சுற்றுகிறது
 அவதானத்துக்கான நேரம் வருகிறது
 வானத்தில் நடசத்திரங்களைக் காண வில்லை
 சிகரட்டுகள் அணைகின்றன
 மதுதீர்ந்த கோப்பைகளை
 சேவகன் எடுத்துப்போகிறான்
 மேசை வெளிக்கிறது.
 நாம் இரவின் நடுவிலிருக்கிறோம்.
 பதங்குகுழியை இன்றும்கூட
 சுத்தம்செய்தது போலிருக்கிறது.

2007.08.22

மாதா வெளியேற மறுத்தாள்

சனங்கள்

மாதாவையும் குழந்தை யேசுவையும்
கூட்டிச் சென்றிருக்கலாம்.

யேசுவின் குருதியால்
எழுதப்பட்ட பைபிள்களை
கிளைமோரில் சிதறிய
மாணவர்களின் குருதி பிறண்ட
வெள்ளைச் சீருடைகளில்
ஆயர்கள் கட்டி எடுத்துப்போனார்கள்.
வத்திக்கான் எங்கேயிருக்கிறது.

பதுங்குகுழியில் மாதா ஒளிந்திருந்தாள்
வெளியில் போன அருட்சுகோதரிகள்
குருதி பிறண்ட
திரு ஆடைகளோடு விழுந்தனர் பதுங்குகுழிக்குள்.

மடு மாதாவின் தேவாலயம் மீது
என்னிக்கையற்ற
எறிகணைகள் நுழைந்தன
குழந்தை யேசுவின் அழுகை வீறிட்டுக் கேடக
ஆயர்கள் வளாகத்தை எட்டிப்பார்த்தனர்.

சிலுவை பொறிக்கப்பட்ட எறிகணைகளும்
பிறை பொறிக்கப்பட்ட எறிகணைகளும்
சூலம் பொறிக்கப்பட்ட எறிகணைகளும்
புத்தரின் மூடிய கண்களில்
சுழநும் தர்மச்சக்கரத்திலிருக்கும்
படையினரிடமிருந்து
வந்து விழுந்துகொண்டிருந்தன.

வளாகத்தை விட்டு வெளியை
விமானம் உழுதடித்தபோது

சனங்கள் மாதாவைக் குழந்தையோடு
தனியே விட்டுச் சென்றனர்.

பாப்பரசர் வத்திக்காவில்
பைபிளைத் திறந்தபோது
குருதி ஒழுகியது
அமெரிக்காவின் முன்னால்
குருதி காயாத சிலுவையோடு
நின்றார் யேசு.

மிழன் பாடசாலைகளுக்குச் சென்ற பிள்ளைகளையும்
சவப்பெட்டியில் கண்டோம்
வண்ணத்துப்பூச்சி திரிகிற பற்றைகளில்
பதுங்கியிருந்தன கிளைமோர்கள்
வருகிற பிள்ளைகளைப் பார்த்தபடி
யேசுவைத் தூக்கிச் செல்ல மாதா அஞ்சினாள்.

சனங்களோடிருந்த மாதாவுக்கும்
குழந்தைக்கும் எதிராக
அரசுகள் யுத்தத்தைப் புரிந்தன
பைபிள்ளைகளாலும் ஜெபமாலைகளாலும்
பதுங்குகுழி நிரம்பியிருந்தது.

இனி இங்கிருக்கமுடியாது என்று
ஆயர்களும் அருட்சகோதரிகளும்
மாதாவுக்கு எடுத்துக்கூறினர்
மாதா மறுத்தாள்
குழந்தை யேசுவின் அழுகையைத் துடைத்தபடி.

சனங்கள் விட்டுப்போன
மாதாவையும் குழந்தையையும்
ஆயர்களும் அருட்சகோதரிகளும்
கட்டாயப்படுத்தி
நேற்றோடு கூட்டிச்சென்றனர்
மடு தேவாலய வளாகத்தை விட்டு.

04.04.2008 இரவு 9.30

03.04.2008 அன்று 6.30 மணிக்கு மடு மாதா தேவாலயத்
திருச்சொரூபம் ஆயர்களால் வளாகத்தை விட்டுத்
தூக்கிச்செல்லப்பட்டது என்று ஆயர்கள் பி.பி.சி.க்குத்
தெரிவித்தனர். மடுமாதா தேவாலயப் பகுதியைக் கைப்
பற்றுவதற்காகக் கடந்த ஒரு வருடமாக இலங்கை அர

சாங்கத்தின் படையினர் கடும் போர் புரிந்து வருகின் றார்கள். சகல இன மக்களும் வணங்கும் மடு திருத்தலப் பகுதி பெரும் போர் பூமியாகக் காணப்படுகிறது. அப் பகுதி மீதான கடும் தாக்குதல்களால் ஏற்கனவே மக்கள் அங்கிருந்து வெளியேறிய நிலையில் நேற்று மடுமாதா வின் திருச்சொரூபமும் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.

கிராமங்களை விட்டு வெளியேறியவர்களின் பாடல்கள்

தானியங்கள் வீடுகளில் நிரம்பிக்கிடக்கின்றன
வீடுகள் நிரம்பிய கிராமங்களைவிட்டு
நாங்கள்
வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

துயரத்தின் பாதைகள்
பிரிந்து நீள்கின்றன
எல்லாப் பாதைகளும்
தலையில்
பொதிகளைச் சுமந்திருக்கின்றன.

எல்லோரும் ஒருமுறை
நமது கிராமங்களை
திரும்பிப்பாருங்கள்
திண்ணைகள் சிறைந்துவிட்டன
வீடுகள் வேரோடு அழிந்துவிட்டன.

ஒரு துண்டு நிலவுதானே
வானத்தில் எஞ்சியிருக்கிறது
அடர்ந்த மரங்களுக்கிடையில்
காடுகள் வரைந்த வீதிகளில்
நாங்கள் எங்கு போகிறோம்.

எனது அம்மாவும்
ஏதோ ஒரு வழியில்
போய்க்கொண்டிருக்கிறாள்
நான் எங்காவது
அம்மாவைச் சந்திக்கலாம்.

எனது வயதிற்கும்
உருவத்திற்கும் ஏற்ற
பொதி ஒன்றைச் சுமந்திருக்கிறேன்
எனது அம்மாவும் தனக்கேற்ற

பொதி ஒன்றைச் சுமந்தே
போய்க்கொண்டிருக்கிறான்.

இந்தப் பொதிகளை வைத்து
நாம் ஒரு வாழ்வை
தொடங்கப்போகிறோம்
எங்கள் வானம்
பறிக்கப்பட்டுவிட்டது
எங்கள் நடசத்திரங்கள்
பறிக்கப்பட்டுவிட்டன.

செல்கள் முற்றங்களை மேய்கின்றன
முற்றங்கள் சிதைந்து மணக்கின்றன
விமானங்கள் வானங்களைப் பியக்கின்றன
கிராமங்களைத் தின்னுகின்றன
வீதிகளை இராணுவம் சூறையாடுகிறது.

எங்கள் கிராமங்களை
விடுவித்துக்கொண்டதாக
அரசு வாணோலி அறிவிக்கிறது.

இனி நாங்கள்
ஒரு துண்டு தரப்பாலுக்கு
திரியப்போகிறோம்
ஒரு மரத்தைத் தேடி
அலையப்போகிறோம்.

உற்றுப்பாருங்கள் . . .
இங்கு இரவாயிருக்கிறது.

நாங்கள் கறுப்பு மனிதர்கள்
கறுப்புப் பொதிகளைச் சுமந்தபடி
நிழல் வீடுகளைப் பறிகொடுத்துவிட்டு
சிறுதுண்டு
நிழலுக்காக
எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆள்களற்ற தொலைபேசி

ஆள்களற்ற தொலைபேசி
நமது மொழியில்
எதோ பேசுகின்றன
நீயும் நானும் பேசுவது
கம்பிகளின் வழியாய்
பாடலாக வழிகிறது
நேற்று நீ பேசிவிட்டுப்போக
நாள் முழுக்க
கொட்டிக்கொண்டிருந்தது
உனது சொற்கள்
உனது கண்களும்கூட
கம்பிகளின் ஊடே
பேசிக்கொண்டிருந்தது
தொலைபேசியின் ஊடாக
நமது குரல்கள்
இணைந்துகிடக்கிற
காற்றின் வெளியில்
நீயும் நானும்
எங்கிருக்கிறோம்
எனது கண்கள் கரைந்துவிட
உனது முகம் நிரம்பிவிடுகிறது
நமது இருதயங்களைச்
சிலுவையில் அறைகிறது
நீ இல்லாத நிமிடத்தின் ஒரு துளி
நேற்று
நமது உரையாடலை
அறுத்த வேகமான காற்று
இன்று
என் தனிமைமிது
உன் சொற்களால்
பேசிக்கொண்டிருக்கிறது
காற்றில் கலந்திருந்தன

நமது சொற்கள்
நாம்
இன்னும் பேசியபடியிருப்போம்
காற்று நமதருகில் வீச்கிறது
நீ பேசாத தொலைபேசி
கையிலிருந்து தவறி வீழ்கிறது.

ஏ-9 வீதி

நமது நகரத்தைச் சூழ்ந்திருந்த
எல்லா வண்டிகளும் புறப்பட்டுவிட்டன
புனரமைக்கப்பட்ட வீதி
மீண்டும் தனித்திருக்கிறது
நம்மிடம் இப்பொழுது
ஒரு பயங்கர அமைதியும்
குருரக் கலவரமும் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெள்ளையடித்து பயணிக்கப்பட்ட
இந்த வீதியைச் சிதைப்பது பற்றி
யாரிடம் முறையிடுவது?
அல்லது எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது?
குருதியால் பெறப்பட்ட
சிவப்பு வீதியின் வரலாற்றை
வெள்ளைத்தோரனங்கள்
பிரதிபலிக்காமலே போய்விட்டன
வீதி கிழிந்து கிடக்கிறது.

இது எனது வீதி
எனது வீட்டிற்குப் பிரதானமானது
எனக்காக நீஞுகிறது
இதற்காக நம்மில் பலர்
குருதி சிந்தியிருக்கிறார்கள்
உயிரைப் புதைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது இந்த வீதி
பசியின் வரலாறாகவும்
நோயின் தரிப்பிடமாகவும்
உயிர்களைப் பறிகொடுக்கிறது
நிழலுக்காக முளைத்த
பணமரங்களின் கனவுகள்
தின்னப்படுகிற முகாமாகிவிட்டது.

பணமரங்களைத் தறியாதீர் என்ற
 முத்தோறின் குரல்கள் கேட்கின்றன
 எத்தனை பணமரங்கள்
 காயப்பட்டிருக்கின்றன
 எத்தனை பணமரங்கள்
 அழிந்துவிட்டன
 எதிர்காலப் பணமரங்களுக்கான
 விதைகளும் நாற்றுக்களும்
 எங்கிருக்கின்றன?
 வந்த வண்டிகள் எதையோ
 ஏற்றிவிட்டுத் திரும்பிப்போகின்றன.

எங்கள் வண்டிகள் எதுவும்
 எரிபொருள் இன்றி நகருவதில்லை
 வெள்ளைப்போர் நம்மைச் சூழ்கிறது.
 எமது வீதிகளை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்
 எமது வண்டிகளை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்
 எமது நகரங்களை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்
 எமது வீருகளை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்
 எமது பணமரங்களை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

11.08.2007

ஆகஸ்ட் 11, 2006 அன்று சமுத்தில் போர் மூண்ட
பிறகு மீக நீண்ட வீதியான ஏ-9 வீதி பூட்டப் பட்டது.

பதுங்குகுழியில் பிறந்த குழந்தை

01

ஓருவேளை எனது குழந்தை
அமெரிக்காவில்
ஓரு மாஸிகையில்
பிறந்திருந்தால்
எதை உணர்ந்திருக்கும்?

குழந்தைகளுக்கான
சிறிய சவப்பெட்டிகள்
நிரம்பிக் காணப்படும்
எதுவுமற்ற
நமது நகரத்தில் அல்லவா
பிறந்திருக்கிறது.

02

குழந்தைகளின் புன்னகைகளை
நிலங்களின் அடியில்
புதைத்து வைத்துவிட்டு
நாம்
நசங்கிய எதிர்காலத்தோடு
அமர்ந்திருக்கிறோம்.

பதுங்குகுழியினுள்
அவர்களின் பள்ளிக்கூடங்கள்
தொலைந்துவிட்டன
இசையின் நாதம் செத்துவிட
குழந்தைகளின் பாடல்கள்
சாம்பலாகிப் பறக்கின்றன
மலர்கள்
தறிக்கப்பட்ட தேசத்தில்
இராணுவச் சப்பாத்துகளின் கீழ்

வாழ்வைத் தொலைத்துவிட்டு
இனத்தின் ஆதிப்புண்ணகையை
அறியாது வளர்கிறார்கள்.

நமது வாடிய முலைகளுடன்
மெலிந்த குழந்தைகளைப் பெற்று
புன்னகைப்பட்ட நாடு செய்கிறோம்
இந்தப் பதுங்குகுழியில் கிடக்கும்
எனது குழந்தையின் தாலாட்டில்
நான் எதை வணந்து பாடுவது?

03

தாய்மார்களின் வற்றிய
முடிகளின் ஆழத்தில்
குழந்தைகளின் கால்கள்
உடைந்து கிடக்க
பாதனிகள்
உக்கிக் கிடந்தன.

அவர்களின் உதடுகள்
உலர்ந்து கிடக்கின்றன
நாவுகள் வறண்டு
நீள மறுக்கின்றன
நாங்களும்
திறனியற்ற நாவால்
இந்தக் குழந்தைகள்
கருவுட்டப்பட்டிருக்கையில்
எதைப் பேசினோம்?

04

குழந்தைகளின் விழிகளில்
மரணம் நிரந்தரமாக குடிவாழ்கிறது
அவர்களுடன் ஒட்டிப்பிறந்த
கருணை வார்த்தைகளும்
விடுதலைப் பாதங்களும்
அவர்கள் அறியாமல்
பறிக்கப்பட்டுள்ளன
எதையும் அறியாது கிடக்கும்
எனது குழந்தை

சதாமின் ஆட்சிக் காலத்தில்
சராக்கில் பிறந்திருக்கலாம்

05

நான்

கடும் யுத்தப்பேரழிவில் பிறந்ததாய்
அம்மா சொன்னாள்
எனது குழந்தையை
நான் இந்தப் பதுங்குகுழியில்
பிரசவித்திருக்கிறேன்
அது நானை என்னிடம்
ஜனாதிபதியையும்
இராணுவத் தளபதிகளையும்
விசாரிக்கக்கூடும்
நான் நிறையவற்றை
சேமித்துவைக்க வேண்டும்.

கண்ணாடிகளை உடைத்து
தண்ணீரைக் கிறுக்கி
எங்களை நாங்கள் காணாமல்
இருட்டில் வாழ்ந்தோம் என்றும்
அது பிறக்கையில்
எரிந்த தொட்டிலின் தாழத்தில்
தாலாட்டுப் பாடல்கள்
கறுத்திருந்தது என்றும்
நான் கூறவேண்டும்.

06

பதுங்குகுழிக்குள்
எனது குழந்தையின் அழுகை
உறைந்துவிடுகிறது.

07

ஏன் இது
ஓரு சமக்குழந்தையாக
இங்குவந்து பிறந்திருக்கிறது?
அதுவும் இந்தப் பதுங்குகுழியில்

கண்ணே விழித்திருக்கிறது ?
எனது குழந்தையின் அழுகை
நாளை இந்நாட்டின்
தேசிய கீதமாய் மாறலாம்.

இரவு மீது அமர்ந்திருக்கும் சிவப்புப் பறவை

தூரம் நீண்டிருக்கிறது.

இரவுமீது ஒரு சிவப்புப் பறவை
வந்து அமர்ந்திருக்கிறது.

எனது உணவுத்தட்டில்
தண்ணீர் காய்ந்திருக்கிறது.

அம்மாவின்
சிரட்டையிலான அகப்பை
பாவனையற்று
பரணில் வறண்டு கிடக்கிறது.

நூலகத்தோடு முடிவடையும் வீதியில்
வெறும் சன்லைட்டுப் பைகள்
கிடக்கின்றன.

தொலைத்தொடர்புக் கம்பிகளிற்குள்
அடையாள அட்டை
சொருகிய முகங்கள்
அழைப்பிற்காய்க் காத்திருக்கின்றன.

அம்மாவின் அழைப்பு
வந்து திரும்பிப் போகிறது.

மேலதிக விலையில் வாங்கப்பட்ட
பேனா அடிக்கடி
விழுந்து உறங்குகிறது
எழுத்துக்கள் சிறுத்து
பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றன.

நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும்
கை விரல்களின் நகங்களின்
நிறம் வெளுக்கிறது.

மேசையில் குவிந்திருக்கும்
புத்தகங்களிற்கிடையில்
மிகத்தாமதமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற
தங்கையின் கடிதம்
மீண்டும் வாசிக்கக் கிடக்கிறது.

இன்றோடு தீரும்
சிறிய துண்டு மெழுகுவர்த்தியின்
சுவாலையின் கடைசித்துளி மீதில்
ஒரு வெள்ளைவான்
ஒளிந்திருக்கிறது.

பாம்பு விழுங்கிய நிலத்தில் கிடந்த மோதிரங்கள்

உடைந்த வானத்தின் கீழாக
நிலவு
தொங்கிக்கொண்டிருந்தது
நடசத்திரங்கள் பேரிரைச்சலோடு
புழுதியில் விழுந்து கிடந்தன.

கனவு நிரம்பிய
அழகிய வாழ்வில்
புழுக்கள் நெளிந்தன.

எனது காதலியின் முகம்
ஒடுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அச்சம் அவளின் முகத்தில் கசிந்து
நாடி வழியாக வழிந்துகொண்டிருந்தது.

எனது கைகள் சோர்ந்திருந்தன.

நாம் அணிந்திருந்த மோதிரங்கள்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
கரையத்தொடங்கின.

இருவருடைய மடிகளிலும்
மரணம் பிசுபிசுத்தது.

அவள் எனது கணனங்களில்
அச்சம் பீறிடக் கண்டாள்
நான் அவள் உதருகளில்
ஏக்கம் வழியக் கண்டேன்.

நமது கண்கள் தத்தளிக்க
வாழ்வு அந்தரத்தின் துயரத்தில்
ஆடிக்கொண்டிருந்தது.
சிறிய துண்டு நிலத்தில்
கசங்கிய துணி விரிக்கப்பட்டிருந்தது.

பாம்பு விழுங்கிய நிலத்தின் மீதியில்
நமது சொற்கள் உயிரற்றுக்கிடக்க
உரையாடல்கள் மடிந்துகிடந்தன.

எனது முகம் சுருங்கிக்கொண்டிருந்தது.

நமக்காய் சிரட்டையில்
எடுத்து வைத்திருந்த கஞ்சியில்
ஒரு துண்டு செல்
வந்து விழுகிறது.

நமது உடல்களில்
விஷம் பரவ
துண்டு நிலமும் சிதைகிறது.

காகத்தின் நிழலும் கிழிந்த பைகளும்

மெலிந்த மனிதர்கள் மீது
காகங்கள் பறந்து
வற்றிக்கொண்டிருந்தன.

வாயிலிருக்கும்
மிகச்சிறிய வடையில்
ஆயிரம் இலையான்கள்
மொய்க்கின்றன.

கோப்பையில்
தெனீர் வற்றியிருக்க
மேசை வெளித்திருக்கிறது.

சோறு காய்ந்து
அழிந்து போயிருக்கும்
உணவுத்தட்டுக்களை
தெருநாய்கள்
காவிவந்து தின்கின்றன.

பழைய செய்தித்தாள் ஒன்றில்
கட்டப்பட்ட சோற்றுப் பார்சலை
ஜந்தாறு குழந்தைகள்
பியத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சோற்றுப்பானைகள்
ஒட்டையாய்ப் போயிருக்க
தெனீர்க்கோப்பைகள்
உடைந்து போயிருக்க
வீசப்பட்டிருந்தன.

கிழிந்த பைகளோடு
மனிதர்களை ஏற்றிய
ஒரு பேருந்து
உள் வீதிகளுக்குள் அலைகிறது.

காகங்கள்
கூரைகளைத் தின்கின்றன.

குட்டி மாணின் புள்ளிகள்

அந்தக் குட்டிமாணை
யாரோ துரத்திக்கொண்டிருக்கிறான்
துரத்திக்கொண்டு வருபவன்
இராமனாக இருக்கலாம்
இராவணனாக இருக்கலாம்
மான்மீது
சீதையும் ஆசைப்பட்டிருக்கலாம்
சூர்ப்பனையும் ஆசைப்பட்டிருக்கலாம்.

குட்டிமாணின் கண்களில்
தவிப்பு பெரியளவில்
ஊறி சிந்திக்கொண்டிருந்தது.

அந்த மான் மார்சனாக இருக்கலாம்
சூர்ப்பனையாக இருக்கலாம்
சீதையாக இருக்கலாம்.

இப்பொழுது மாணாகவே தெரிகிறது
மாணின் காலடியில்
பொறிகள் இருக்கலாம்
கால்சுவடுகளில் பொறிகள் முளைத்திருக்கலாம்.

மானே பொறியாக இருக்கலாம்.

மான் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
மாணாக மாறியவர்களும்
மாணிற்கு ஆசைப்பட்டவர்களும்
அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
காடுகள் நீண்டு பரந்திருக்கின்றன.

இப்பொழுது
மாணைப் போலவே
எல்லோருடைய கண்களிலும்
தவிப்பு பெரியளவில் சிந்துகிறது.

யுத்தத்தின் பின்னரான நிறுத்தமும் பிரகடனமும்

தூங்க மறுக்கும் குழந்தையீது
தாயின் பாடல்
மிக மெல்லியதாகப் படர்கிறது.

நள்ளிரவு அதிரக் கூவுகிற
வெளுநிய கொண்டைச் சேவலின்
தொண்டைக்குழியில்
எறிகணை போய்
சிக்கிக்கொள்கிறது.

தறிக்கப்பட்ட
பணமரங்களில் வழியும் சொற்களை
சூன்யப்பிரதேசத்தில் திரியும்
குட்டையடைந்த நாய்
முகர்ந்து பார்க்கிறது.

குழந்தைகள்
தூக்கி எறியப்பட்ட நாட்டிலிருந்து
சூரியன் விலகுகிறது.

திசைகளை விழுங்கும் இராணுவ
தொலைத்தொடர்புக் கோபுரத்தில்
திடுக்கிட்டு எழும்பும் குழந்தையின்
அதிரவு நிரம்பிய பாடல்
பதிவாகிக்கொண்டிருந்தது.

அதில்
குரல் பிடுங்கி எறியப்பட
பேசும் பறவையின்
வேகமும் சிறுக்கனும்
காயப்பட்டு வீழ்கின்றன.

இடைவெளிகளில் மிதக்கும்
நாற்காலிகளில்
இருள் வந்து குந்தியிருக்கிறது.

கருவாடுகளைக் குத்தி
குருதி உறிஞ்ச முனையும் நுளம்புகளை
பூனைகள் பிடித்துச் சாப்பிடுகின்றன.

தலைகளைப் பிடுங்கி எறிகிற
அதிவேகத்தோடு
மக்களின் குடிமனைகளிற்குளிருந்து
எறிகணைகள் எழும்பிப் பறக்கின்றன.

முழு யுத்தத்திற்கான பிரகடனமாக
குட்டையடைந்த நாய்
பெரியதாய் ஊனையிடுகிறது.

வீட்டு வாசலில்
வந்து நின்ற போர்
கதவைச் சுத்தமாகத் தட்டுகிறது.
குழந்தை ஒலி அடங்கி அழுகிறது.

17.02.2008 இலங்கை அரசாங்கம் தமிழ்மீ விடுதலைப்
புலிகளுடன் 2002இல் செய்துகொண்ட போர் நிறுத்த
ஒப்பந்தத்திலிருந்து ஒருதலைப்பட்சமாக விலகிக்கொண்டது.

எரிந்த நகரத்தின் காட்சிக் குறிப்பு

இந்த நகரத்தில் மட்டும்
ஏதோ ஒரு விதத்தில்
மனிதர்கள்
தீர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்
தங்கள் பிள்ளைகளை
மரணங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டு
புதைந்துபோன தாய்மார்களின்
கண்ணீரில் எரிந்த நகரம்
சூடேறிக்கொண்டிருந்தது.

கல்லறைகளும்
தகர்க்கப்பட்டு வரும்
அகண்ட காலடியில்
அழிவுகள் முனைவிட்டன
மரணங்களுக்கும்
மரணமளிக்கப்பட
சுடலைகளும் அழிக்கப்பட்டு
சுடலையாயின.

வீடுகள் சிதைந்து
பயணங்களின்
அடையாளமும் அர்த்தமும்
கிடையாது
சறுக்கி விழுந்துகிடந்தன
குழந்தைகளின் எலும்புக்கூட்டின்
சாம்பலில் மலர்ந்த மலர்களில்
வெள்ளைக்காகங்கள் வந்து
குந்திக்கொண்டன.

தனிமையில்
நகரம் துடித்துக்கொண்டிருந்தது
கணக்கெடுக்கப்படாத
அழிவின் சீருடைகளை
அணிந்த எண்ணற்றவர்கள்

எரிந்து முடிந்த நகரத்தை
படையெடுத்து வந்து
சேர்ந்தனர்.

பியந்து அழிந்துபோன கூடுகளை
தாங்கிய பட்டமரங்களின் நிழலில்
எரிந்து கருகிய
மனிதர்களின் சாம்பல்கள்
அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

சிறகுகள் கிழிந்து
தொங்கிக்கொண்டிருக்கவும்
தீர்ந்துவிடவும்
பறவைக்கூட்டங்களில் எஞ்சியவை
நகரின் மரங்களை இழுந்து
எங்கோ ?
தொலைந்துகொண்டிருந்தன.

நீ இரத்தம் சிந்திய தெருக்கள்

நமது சந்திப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும்
ஆயுளைவிடப் பெரியன
இடங்களும் சொற்களும் காயாமல்
தேனீர்க் கோப்பைகளை
நிரப்பியிருக்கின்றன.

உன்னிடம்தான்
நான் நிறைய சொற்களை
கவிதைகளாயும்
பாடல்களாயும்
வாங்கியிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு சொற்களிலும்
உனது ஒளிபடர்ந்த முகமும்
கருணை கலந்த குரலும்
அடர்ந்திருந்தன.

மாலை நேரங்களில்
உனது முகத்தை
மஞ்சள் வெயிலில் பரப்பி
வீட்டுக்கு வருவாய்
எனது வெள்ளைச் சீருடைகளில்
எனது புத்தகங்களில்
உன்னை மறைத்து வைப்பேன்

உனக்கு ஆறுதலளித்த
எனது வீடும் எனது முகமும்
பாதுகாப்பளித்த விழிகளும்
பெருமையில் அழுகின்றன.

உன்னிடம்தான்
கருணையின் புன்னைக்கையை
பார்த்திருக்கிறேன்

உன்னால்தான்
ஒரு தயைப் போல அணுகமுடியும்.

யாரும் குறித்து வைக்காத
நமது சந்திப்புக்களை
இடங்களை சொற்களை
தூரத்தில் விட்டு
உனது வேவளைகளுக்காக
துடிக்கிறேன்.

எல்லாம் தெருக்களில் மறைந்தன.

நீ பகிர்ந்த தாய்மையை
உனது இலட்சியத்தை
துணிவை சாதனையை
தோள்களின் பலத்தை
இழந்து விடுவேனோ
அச்சமடைந்திருக்க
இருளின் கல்லறைக்குள்ளும்
வெளியிலும்
நடமாடுவதைப் போல
உனது முகம் தெரிகிறது.

கடைசிவரைக்கும்
நாம் திரிந்த
குறுக்குத் தெருக்களில்
உனது சைக்கிள் எங்கேனும்
நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று
தேடியபடி இருப்பேன்.

நீ விரும்பிய பிரதான தெருக்களில்
திறியும் அங்கலாய்ப்பு
நமது நகரின் வாசலுக்கு
மடிந்துகொண்டு வருகிறது
அந்தத் தெருக்களுக்காக
மரங்களுக்காக
நீ இரத்தம் சிந்தினாய்
நான் வியர்வையேனும் சிந்துவேன்.

என்றேனும் ஒருநாள்
நமது நகரின் பிரதான தெருவில்
உனது சைக்கிள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும்.

பயங்கரக் கொலையாளி

எத்தனை முறைதான்
என்னை
கொலை செய்து போடுவாய்
நீ
ஓரு பயங்கரமான
கொலையாளி என்பதை
நான் மட்டுமே அறிவேன்
உன்
கத்திகளால்
என்னை வெட்டி
சிதைத்துவிட்டிருப்பதை
நான்
வெளியில் சொல்லாமலிருக்கிறேன்
குருதியில் மிதக்கின்றன
மிகுந்த பிரியத்துடனிருந்த
நமது சொற்கள்.

நொருங்கிக் கிடக்கும் கடதாசிச் சைக்கிள்கள்

மரங்கள் பிடுங்கி
எரிக்கப்பட்டிருக்கும்
சாம்பல் மேட்டில்
நான் குந்தியிருக்கிறேன்.

வாயில் சிகரட்
ஒரு பாம்பாய் வழிகிறது
அதன் சாம்பலில்
கால்கள் புதைகின்றன.

சாலையில் நொருங்கிக் கிடக்கும்
கடதாசிச் சைக்கிள்களுக்கிடையில்
காணாமல் போன காதலியைத் தேடி
துருப்பிடித்த எனது சைக்கிள்
அலைகிறது.

நொருங்கிய தேனீர்ச்சாலையினமீது
வழியும்
வெறுமைக்கோப்பைத் துண்டுகளை
நக்கிய நமது பூனைக்குட்டி
கால்களுக்கிடையில்
சோர்ந்து படுத்திருக்கிறது.

இப்பொழுது பியர்போத்தலினுள்
பாம்பு அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது
கோப்பையில்
கரித்துண்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோழி சாம்பலைச் சாப்பிடுகிறது.
இலைகள் வாடிக்கொட்டின
கிளைகள் வெட்டி
மொட்டையடிக்கப்பட்ட
மெலிந்த தடிகளாய் நிற்கும்

மரங்களாலான வேலியின் கீழ்
படுத்திருக்கும் ஆடு
பறக்கள் அசை போடுகிறது.

துருப்பிடித்து உக்கிய சைக்கிள்கள்
பொது மண்டபத்தில் அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

கரும்பேன்கள் ஆடைகளைத் தின்றன
உக்கிய புத்தகங்களும் ஆடைகளும்
தெருவின் குப்பைத் தொட்டியில்
போடப்பட்டிருக்கிறது.

அவள் கருகிய பூவையே சூடியிருந்தாள்
அவள் ஒட்டிச்சென்ற
சைக்கிள் நொருங்கிக்கிடந்தது
நாம் அமர்ந்து பேசிய
புல்வெளி மீதில்
சூரியன் உருண்டு துடிக்கிறது.

தடிகளாய்ப் போன
மரங்களுக்கிடையில்
நிழல் தவித்துத் திரிகிறது.

பேருந்தின் ரயகும் ரீப்பும்
மடிந்து பியந்து கிடந்தன
காற்று வெளியேறியிருந்தது
கண்ணாடிகள் உடைய
துருப்பிடித்துக் கொட்டியது
உருக்குலைந்த ஜனனவினாடாய்
நகரம் உள்நுழைந்து
ஒளித்திருக்கிறது.

ஒரு தாய் அதில் பயணம்போக
ஏறியிருக்கிறாள்
வீதி அறுந்து கிடக்கிறது.
காணாமல் போன இளைஞர்களின்
செருப்புகளும் குடைகளும்
கெல்மட்டுக்களும்
தாய்மார்களிடம் வழங்கப்பட்டன.

துடித்தபடி நானும் அவனும்
ஒருவரை ஒருவர் அணைத்தோம்
சாம்பலாய் உதிர்கிறது.

‘கடதாசிச் சைக்கிள்கள்’ – அர்ஜென்டீனாவில் காணாமல் போன இளைஞர்களின் அன்னையர்கள் சைக்கிளில் சென்ற தமது பிள்ளைகளை மீட்க கடதாசிச் சைக்கிள் களைச் செய்து காட்சிக்கு வைத்தபடி போராட்னார்கள். பின்னர் அந்த அன்னையர்களில் பலரும் காணாமல் போயிருந்தார்கள்.

முகமில்லாத மனிதன்

முகமில்லாத மனிதனின் புன்னகை
அந்த இரவுக்குள்
தொலைந்துகொண்டிருந்தது.

இது வேறு ஒரு செயற்கை இரவு.

முதலில் இரவைச் சிறைவைத்தார்கள்
பிறகு இரவாய் நாளை
சிறைவைத்தார்கள்
பிறகு நாட்டைச் சிறைவைத்தார்கள்
இந்தச் செயற்கை இரவு
காலத்தைப் படர்ந்து
விழுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இனந்தெரியாத துப்பாக்கிகளும்
வெள்ளை வான்களும்
இராணுவ முகாம்களும்
மனிதர்களை இந்த இரவில்
தேடித்திரியத் தொடங்கியது.

இரவில் முகங்கள் புதைந்தன.

மரணத்தை ஊதிப் பெருப்பித்து
அழுகைகளை நிரப்பி
இரவால் நாடு செய்தார்கள்.

இரவின் தெருவில்
நிதானமற்று எல்லோரும்
அலையத்தொடங்கினோம்
அடங்கிப்போய்
இருட்டில் அடைந்தோம்.

இரவு இன்னும் ஆக்கிரமித்தது.

இருட்டில் எழுதி
இருட்டில் கேட்டு

இருட்டல் திருகி
இருட்டாகிப் போகிறது
முகங்களும் புன்னகையும்.

இரவுக்காக ஒருவன்
அழுதுகொண்டிருந்தான்
இரவும் அழுதுகொண்டிருந்தது.

அம்மாவின் வீடு கட்டும் திட்டம்

வேயாத தற்போதைய
தற்காலிக வீட்டுக்குளிருந்து
புதிய வீடு கட்டுவது குறித்த திட்டத்தை
வேய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்
நானும் அம்மாவும்.

முதலில் வீடு
பின்னர் அளவான கிணறு
அத்தோடு மலசலக்கூடம்
இவ்வளவும் கட்ட வேண்டும்
என்பது
எங்கள் அடிப்படைத் திட்டம்.

காணாமல்போயிருந்தும்
அப்பாவின் அடையாளம்
முழுமைப்பட்டு
எப்போதும் சுமங்கலியாய்த் தெரியும்
அம்மா
தன் ஒற்றைக்கையில்
வீடு கட்டும் திட்டத்தை
வரைந்திருக்கிறாள்
எங்களை
அருகிலிருத்தியபடி.

கல்லறையில் இருக்கும்
அண்ணாவோடும்
இது குறித்துக் கலந்து
அம்மா வரைபடம்
செய்திருக்கிறாள்.

வீட்டில் மழை பெய்கிறது.

பக்கத்து வீட்டில்
பகுதிநேரமாய்
தன்னி எடுக்கும் ஒப்பந்தம்
ஒருவாறு ஒத்துப்போகிறது.

மலசலம் கழிக்க
காடுகளின் திறந்த கழிப்பறைகள்
தூரப்பட்ட தனத்தில்
இப்போது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம்
ஒரு நாள்களும் நாங்களும்.

எனக்கான பல்கலைக்கழக
படிப்புச்செலவு
தங்கைக்கான பாடசாலை
படிப்புச்செலவு
இவைகளோடு
எங்கள் தீவனத்தையும்
ஆடைகளையும்
அம்மாவின் மாதச்சம்பளம்
சின்நதபடி
அடக்கம் செய்துகொள்ளும்.

இதற்குள் ஒவ்வொரு
மாதத்தின் இறுதியிலும்
நானும் அம்மாவும்
எங்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்தை
புதுப்பித்துக்கொள்வோம்.

சுவரோட்டிகளின் முகங்கள்

என் அப்பாவின் குருதியில்
எழுதப்பட்ட சுவரோட்டிகள்
இன்று காலை பரவலாக
ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

நேற்று அப்பாவின் கண்களுக்கு
சில சுவரோட்டிகள்
காண்பிக்கப்பட்டன
அவைகள் குறித்த
அப்பாவின் ஆதங்கமும்
கடுமையான குரலும்
நேற்றைய இரவோடு
நசக்கி சந்திகளில்
ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன
இன்றைக்கான
புதிய சுவரோட்டிகளாய்.

அப்பாவின் பொதுமைப்பட்ட
குரலையும் முகத்தையும்
காயப்பட்டபடி
இப்போது இந்த
சுவரோட்டிலில் பார்க்கிறேன்.

அப்பாவின் காயாத குருதி
மென்னித்துத் திகைப்பதும்
பேசத்திறன்று அழுவதுமாய்
கசப்பைக் காட்டுகிறது
தெருவில் போகும்
முகங்களைப் பார்த்து.

அப்பாவின் குருதியிலான
சுவரோட்டிகளில்
பிசாககளே ஊரைக் காத்து ஆள்வதாக
பிசாககளே எழுதியிருக்கின்றன.

பிசாக்கள் ஊரை
காப்பதன் விசித்திரமும்
நச்கப்பட்ட குரல்களின்
முகங்களும் சந்திகளில்
அப்பாவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கும்
இதர சுவரொட்டிகளிலும் தெரிகின்றன
அவை நாளுக்கு நாள்
அதிகரிக்க வெற்றிடங்களும்
விடப்பட்டிருக்கின்றன.

நாளை அதிகாலையில்
இதே சந்தியில்
எனது குருதியாலும்
சுவரொட்டிகள் எழுதப்பட்டு
ஒட்டப்படும்
ஊருக்கான புதிய பாதுகாப்பு விதிகளில்
எனது முகமும் கீறியபடியிருக்கும்.

மரணத்தோடு விளையாடிய குழந்தை

உனது ஓளி மிகுந்த கவிதைகளிடம்
அவர்கள் முழுமையாக
தோற்றுப்போனார்கள்
கொடுர முகத்தில் இருளை
அப்பிக்கொண்ட அவர்கள்
வலிமை மிகுந்த உனது குரலிடம்
சரணடைந்து போனார்கள்.

விழித்துக்கிடந்த
உனது சுதந்திரத்திரமான
குழந்தைமீது
கூரிய கத்தியை வைத்து
குரலை நசித்துவிட்டு
சிறித்தபடி போகிறார்கள்.

நீ சுமந்துவந்த
தென் நிரம்பிய மண்பானை
உடைந்து போனதாய்
அவர்களுக்குள்
திருப்பி தலை தாக்க
வீதியை இருட்டாக்கி
ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இருப்பினும்
உனது எல்லாக் கவிதைகளும்
விழிகளில் சூரியனைக் கொண்டு
பிரகாசிக்கின்றன
உனது எண்ணங்கள்
கடலிலும் வெளியிலும் புறப்படுகின்றன.

நீ வாழ்ந்து வந்த
சோலைகளின் மீதும்
அவர்களின் கத்திகள் பதிந்தன
நீ வளர்த்த மரங்களின் மீதும்
அவர்களின்

துப்பாக்கிகள் பதிந்தன
உன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு
கருகிய வனம் ஒன்றிற்குள்
போகச்சொன்னார்கள்.

நீ கொண்டாடிய சிரிப்பைப் பலியெடுக்க
பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள்
நீ எதிர்த்த பயங்கரத்தை
உன் மீதே
பிரயோகிக்கத் திரிந்தார்கள்.

எப்போழுமும் போலவே
உனது வானம்
உனது நிறத்தை அணிந்திருக்கிறது
எப்போழுமும் போலவே
உனது வழி உனது வெளிச்சத்தில்
மிகுந்திருக்கிறது
இன்னும்
உனது வார்த்தைகள்
உனது இசையால் நிறைந்திருக்கின்றன
உனது கேள்வியும் போராட்டமும்
அதிகாரங்களுக்கு முன்னால்
முன்றியடிக்கிறது.

ஓரு குழந்தையை
படுக்கையின் மீது
படுகொலை செய்துவிட்டு
எப்பொழுமும் விடுதலைக்காய்
அதிகாரத்தை எதிர்த்துக் குரலிடும்
அதன் ஒளிமிகுந்த வார்த்தைகளை
எடுத்துப்போகிறார்கள்.

‘நிலம்’ சந்திரபோஸ் – சுதாகர் எஸ்போஸ், போஸ் நிலூலே
என அறியப்பட்ட 90களின் முக்கியக் கவிஞர்களுள்
ஒருவராவார். 16.04.2007 அன்று இனந்தெரியாத ஆயுத
தாரிகளால் அவரின் மகனின் முன்னாலேயே வவுனியா
வில் அவரது வீட்டில் வைத்துச் சுட்டுப் படுகொலை
செய்யப்பட்டார்.

கத்தி

சிரிப்பின் தொடக்கத்திலேயே
நான்
அழத்தொடங்குகிறேன்
இந்த மகிழ்ச்சியின்
மிகவும் சிறிய துளி
நாளை
பெரும் துக்க அலைகளாய்
வரப்போகின்றன
நீ
புரிந்து கொண்டவைகளுக்குமாக
விட்டுக் கொடுத்தவைகளுக்குமாக
நாளை
குழப்பப்போகிறாய்
முரண்படப்போகிறாய்
உனது
முகத்தின் சிரிப்பு
வார்த்தைகள்
நாளை கத்தியாகப்போகின்றன
இப்போதைக்கு
உனது முகத்தை
காணாமலிருக்கிறேன்
எனது கனவில்
கற்கள் வந்து விழுகின்றன
ஓரு புழுவாய்
உனது
சூட்டு வார்த்தைகளால்
நான் துடித்துப்போகிறேன்
நாம் என்றிருந்து
யாருக்காகவும்
இருட்டு முகங்களை அணிந்தபடி
பேச வேண்டியிருக்கிறது

நாம் பேசகிறோம்
வழமையான
நீயும் நானுமாக
கத்திகளாய் கத்திகருக்குள்.

பறவையால் அழிக்கப்பட்ட கிராமமும் பயங்கரம் கலந்த சிறகுகளும்

வழி நெடுக அழிக்கப்பட்ட
கிராமத்தின் ஊமைத்துயரம்
கொட்டிக்கொண்டே போனது
துயரத்தை மணந்து கிராமமும்
அதைத் தூக்கியபடி பறவையும்
அடைபட்டுக்கொண்டருந்தது.

இனி எல்லோரும் ஊமைகள்.

நிலங்களுக்காகவே
கொடுமைக்காட்சிகளைப் பேசியபடி
நிறம்புசியது பறவையின்
ஊனமடைந்த கைகள்.

அந்தப் பறவை
இனனும் வட்டமிட்டு
கோரத்தைச் சுமந்து எங்கள் திசைகள்மீது
சிறுகளை அடித்தது.

அதன் குணம் வீடுகளைச் சூழ
விசம் பரப்பும்
பார்வையை ஆழவிட்டு
மரங்களை அசைத்துத் தின்றது.

பறவைகளே வேட்டையாடின
அதுவும்
மனிதர்களைச் சப்பியபடி
வீடுகளைக் காவிக்கொண்டு
கிராமத்தைப் பிரளையம் நோக்கிக் கொண்டுபோனது.
சுவரில் மோதி
அடிபட்டு விழுந்தது பறவையும் கிராமமும்

சுவரடியில் கிராமம்
சிதறிக்கொட்டியது.

அந்தப் பறவைக்குப்பிறகு

கோழிகள்கூடக் குஞ்சுகளுக்கு
பருந்தாயின
குஞ்சுகளும் பருந்தாகின
சிறுகளை மணந்து
உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை
சிறுகள் பயங்கரம்கலந்து புயலாகின.

மீண்டும் அந்தப் பறவை
நிறம் பூசி வரும்
நினைவிலிருக்கிறது
அந்தப் பறவையின் பயங்கரமான சிறுகளும்
அது நிலத்தில் விழுத்தும் வட்டமும்
கொடுரம் தாங்கிய சொண்டும்.

சுவரடியில்
நொருங்கிச் சேர்கிறது
பறவையால் அழிக்கப்பட்ட கிராமம்.

உங்கள் கொடுகள்
உயரவே பறக்கிறது
உங்கள்
குரலும் முகமும்
எங்களைக் கீற்
நிறையவே வலிமையை
சாதித்துவிட்டது.

குண்டுகளால் காயப்பட்ட
எமது முகங்கள்
மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன
அலறிவிடாமல்
காயங்கள் நசுக்கி
மருந்திடப்பட்டிருக்கின்றன.

நாங்கள் மறைந்திருந்தபடி
மிகத் தொலைவிலிருந்தே
பேசுகிறோம்

குருதி பீறிட
 உங்கள் நகங்களால்
 கீறப்பட்ட
 எமது முகங்களை
 நீங்கள் விரும்பியபடி
 யாரும் பார்க்கமுடியாது.

அதனால் தொடர்ந்தும்
 நீங்கள் எல்லோரும்
 விமானங்களையும்
 குண்டுகளையும்
 எறிகணைகளையும்
 உற்பத்திசெய்யுங்கள்.

எமது முகங்களில்
 நீங்கள் செய்த
 விஞ்ஞானங்களை
 எறிந்து காயப்படுத்தி
 சரி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

எங்கள் முகங்களுக்காகவே
 இன்னும் புதியவைகளை
 சிந்தனை செய்தும்
 பரிமாறுங்கள்.

உங்கள் சாதனைகளின்
 ஒளிப்பதியுகள்
 இதோ வருகிறது
 உலகம் முழுவதிலும்
 முக்கியமாக
 காண்பிக்கப்படுகிறது
 உங்கள் உற்பத்தி குறித்தே
 எல்லோராலும் பேசப்படுகிறது
 திருப்தியுடன் கைகளைப் பரிமாறி
 அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து
 புன்னகைத்து
 உயர்த்திப் பேசுங்கள்.

மறைக்கப்பட்ட எமது
 முகங்களின் கீறல்களிலும்
 நசுக்கப்பட்ட எமது குரல்களின்

முனகல்களிலும்
உங்கள் வல்லமை பொருந்திய
கொடிகளை
உயரப் பறக்கவிடுங்கள்.

14.08.2006 அன்று முல்லைத்தீவு வள்ளிபுணம் செஞ்சோலை
சிறார் இல்லம்மீது இலங்கை வான்படையினர் குண்டு
வீசித் தாக்கியதில் 53 மாணவிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

பிழைத்த கோடுகள்

நான்
ஏதோ கிறுக்கியிருக்கிறேன்
இந்தக் கோடுகளிலிருந்து
அர்த்தம் வெளியேறிவிட்டது
அழகிய ஒவியம் என்பது
பிழையான கருத்தாய்
கீழே கிடக்கிறது
தெனீர்க்கோப்பைகள்
கண்களுக்கு
தெரியாத மாதிரியாய்
வெடித்தே இருந்தன
நமது
பின்னேரம் கசிந்து வீணாகுவதை
இப்பொழுதுதான்
நான் உணருகிறேன்
காய்ந்த
தெனீர்க் கறைக்குள்
எறும்புகளோடு அலைகின்றன
கோடுகள்
பிழைத்துவிட்ட
உனதும் எனதுமான சொற்கள்.

முட்களுக்காக முளைத்திருக்கும் கால்கள்

வழியில் செறிவாகக் கிடக்கிறது முட்பொறிகள்
தூரம் சுருங்கிச் சுருங்கி நீள்கின்றது
பயணங்களின் குறிப்புகளை
யாரும் மீள் வாசிப்பதாயில்லை
நான் கால்களாகவே
தனித்திருக்கிறேன்.

வண்டிகளில் எந்தப் புரிதலுமில்லை
சக்கரங்களின் வட்டம்
சதுரமாகிப்போக
நகர்வுகள் முடங்கிவிடுகின்றன
யாருடைய தோல்களிற்கும்
எனது கைகள் எட்டவில்லை.

மாலை நேரங்கள்
கொலை செய்யப்பட
எனது காலைகளில்
சூரியன்கள் உதிக்காமல்
வழி நீண்டு செல்கிறது.

ஏதோ ஒன்று வெற்றிடமாயிருக்கிறது
பகிர வேண்டிய விடயங்கள்
நிறைய இருக்க
விருந்து ஸ்லங்களுக்குத் தூரமாகவே
வண்டிகள் திரும்பிவிடுகின்றன.

எந்த வழியும் முட்களின்றி இருப்பதில்லை
எல்லா முகங்களிலும்
ஒரு நாள் யதார்த்தம் வெளிக்கும்
எனது கால்கள்
முட்களுக்காகவே முளைத்திருக்கலாம்.

குறியுடன் வரும் இரவு

அடையிலிருக்கும் கோழியை
வலிந்து சேவல் புணர்கிறது
இன்னும் சில சேவல்கள்
முதுகைக் கிழித்து
குறியைப் புதைக்கின்றன
சேவலின் கால்களுக்கிடையில்
கோழி நசிந்து கிடக்கிறது
இருட்டில் இருட்டுடன்
புணர்வதைப்போலிருக்கிறது
இரவோடு முகம் கரைகிறது
வெறும் குறிகளும் முலைகளும்
நிறைந்து தெரிகிற நினைவில்
குறி புதைந்துவிடுகிறது
சொற்களில்லை
நீளமில்லை
உடல்கள் ஓட்டி கொள்ளாது
சேவலைப் போல
குறி
எழும்பி விழுகிறது
குறியைப் புதைத்துவிடுகிற
இரவு
பயங்கரமாய் வருகிறது
பகல் குருடாகிப்போக
இரவானதும்
நெருங்கிவிடுகிறோம்
குறிகள் புதைந்துவிடுகிறது.

பாம்பு நெளியும் அறை

சைக்கிளில் பாம்புகள்
 நெளிந்து வழிகிறது
 இன்னும் கயிறு
 பாம்பாகவே தெரிகிறது
 இருட்டை நிறைத்திருந்த
 பாம்புகள்
 பகலிலும் நெளிகிறது
 சொற்களிலும் புன்னகையிலும்
 நீ பாம்பை நெளியவிடுகிறாய்
 பாம்புகளாய் காண்கிறாய்
 கழுத்தில் பாம்பு அசைய
 கயிற்றில் விஷம் வடிகிறது
 மரங்களையும் வீதிகளையும்
 நீ பாம்புகள் என்கிறாய்
 புல்வெளிகளை
 பாம்புமேடு என்கிறாய்
 மேசையில் வந்துகிடந்த பாம்பு
 மெல்ல அசைந்து அசைந்து
 அறையை விட்டு
 வெளியேறுவதுபோல
 நீ அறையை விட்டுப்போகிறாய்
 குட்டிப்பாம்புகளைப் போல
 உனது சொற்களும்
 உனது கோபங்களும்
 கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறது
 பாம்புக்கயிற்றால்
 நீ கட்டி வைத்திருந்த
 பிடியும் முடிச்சும்
 அறுந்துவிட
 நான் வெளியில் விழுகிறேன்.

நிறைவேற்று அதிகாரம்

அழுது கண்கள் தீர்ந்தன.

எங்கள் பாடலை
திருக்வேண்டும்
நாங்கள் அழுது வடியவேண்டும்
என்ற செய்திக்காகவே
அவர்களது தேசம்
காத்துக்கிடந்தது.

அமைச்சரவையைக் கூட்டி
தீர்மானங்களை எழுதினார்கள்.

எங்கள் பாடலை
கொலைசெய்யத் தீர்மானித்தார்கள்
நிறைவேற்று உடைகளை
அணிந்தபடி.

எங்களால் தாங்க முடியவில்லை
எங்களுக்கு
எங்கள் பாடல் வேண்டும்.

நாங்கள் எப்போதும்
அந்தப் பாடலில்தானே
ஆறுதலாக இருக்கிறோம்.
அந்தப் பாடலின் முன்னேதான்
எங்கள் உலகம்
விரிந்திருந்தது.

அவர்கள் எல்லோருமாய்
வலைகளை ஏறிந்தார்கள்
தீப்பிடித்துத் தேடினார்கள்.

கல்லறைகள் மட்டும்
நிரம்பிக்கொண்டே வந்தன
எழுந்திருக்க முடியாத
பூக்களைப் பறித்து

வெறுங்கைகளை மரணத்தில் சொருகி
அழுதுகொண்டே இருந்தோம்.

அவர்கள் சிரித்தார்கள்.

சுவரொட்டிகளை ஒட்டி
அறிவித்தார்கள்
“நீங்கள் அழுவேண்டும்
உங்கள் பாடல்
கைகளுக்குள் சிக்கும்வரை
அழுதுகொண்டே இருங்கள்.”
பாடல் ஒலித்தபடியே இருந்தது.
நாங்கள்
அழுதனும் மடிவோம்.

இரவு நதி

இரவை மிருகம் என்ற
நண்பனிடமிருந்து
நான் பிரிந்துவிட்டேன்
இரவு நதியாகிப் பரவுகிறது
படிகள் இல்லாத
மொட்டை மாடியில்
விரிந்து கிடக்கிறது
வெக்கையடிக்கும்
எனது பாடப் புத்தகங்கள்
அறையைப் பூட்டிவிட்டுப் போகிறான்
தோழன்
எனதறைக்குக் காதலி ஏறிவர
படிகள் இல்லை என்றாள்
இரவு அறைக்கு ஏறி வருகிறது
இரவை ஒரு கோப்பையில்
நிரப்பி வைத்து
பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்
மின்குமிழ் அழுதது
படியிறங்கும்
என்னைத் தின்பதற்காய்
கீழே
ஒரு மிருகம் திரிகிறது.

